

Donderdag, 10 juli 2008

Strategiedocument 2007 van de Commissie voor de uitbreiding 2007

P6_TA(2008)0363

Resolutie van het Europees Parlement van 10 juli 2008 betreffende het strategiedocument van de Commissie voor de uitbreiding 2007 (2007/2271(INI))

(2009/C 294 E/14)

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie over de uitbreidingsstrategie en de voornaamste uitdagingen 2007-2008 (COM(2007)0663),
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 16 maart 2006 over het document betreffende de strategie voor de uitbreiding (2005) ⁽¹⁾ en zijn resolutie van 13 december 2006 over de mededeling van de Commissie over de uitbreidingsstrategie en de belangrijkste uitdagingen voor 2006-2007 ⁽²⁾,
 - onder verwijzing naar zijn eerdere resoluties over de landen van de Westelijke Balkan, Turkije en de Europese partners van het Europees nabuurschapsbeleid (ENB),
 - gelet op artikel 45 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken en het advies van de Commissie cultuur en onderwijs (A6-0266/2008),
- A. overwegende dat de uitbreidingsstrategie van de EU zowel een externe als een interne dimensie heeft,
- B. overwegende dat de externe dimensie van deze strategie het bevorderen van hervormingen op basis van Europese normen, van democratie, van eerbied voor de mensenrechten, van vrede en stabiliteit en van welvaart behelst,
- C. overwegende dat de interne dimensie van de uitbreidingsstrategie van rechtstreekse invloed is op het vermogen van de EU om haar beleidsdoelstellingen te realiseren en een steeds hechtere unie te creëren, zoals neergelegd in de Verdragen,
- D. overwegende dat een politiek geïntegreerde EU nodig is, die in staat is tot de ontwikkeling van ambitieus solidariteits- en stabiliteitsbeleid,
- E. overwegende dat, overeenkomstig het Verdrag van Rome, „elke Europese Staat kan verzoeken lid te worden van de Gemeenschap”,
- F. overwegende dat, aangezien de vorige uitbreidingen zowel voor de EU zelf als voor de lidstaten die zich bij de EU aansloten een onmiskenbaar succes waren, en hebben bijgedragen aan de stabiliteit, ontwikkeling en voorspoed van Europa als geheel, het van essentieel belang is de noodzakelijke voorwaarden te creëren om ervoor te zorgen dat ook toekomstige uitbreidingen een succes worden,
- G. overwegende dat de stabilisatie- en associatieovereenkomsten een belangrijke, succesvolle bijdrage leveren aan de relatie tussen de EU en de landen van de Westelijke Balkan met het oog op hun Europese integratie en de regionale samenwerking bevorderen,
- H. overwegende dat de Europese Raad van Thessaloniki in 2003 en de Europese Raad van Brussel in 2006 het voornemen van de EU hebben bevestigd om haar aangegane verplichtingen ten aanzien van de landen in Zuidoost-Europa en de Westelijke Balkan te eerbiedigen,

⁽¹⁾ PB C 291 E van 30.11.2006, blz. 402.

⁽²⁾ PB C 317 E van 23.12.2006, blz. 480.

Donderdag, 10 juli 2008

- I. overwegende dat de hernieuwde consensus die in december 2006 door de Europese Raad werd goedgekeurd, berust op de beginselen van de consolidatie van aangegane verplichtingen, eerlijke en strikte conditionaliteit en betere communicatie met de burgers,
- J. overwegende dat de uitbreidingsstrategie veel meer omvat dan alleen een onderhandelingsmethode, aangezien deze de wezenlijke overtuiging weerspiegelt dat de EU een samenleving is met gedeelde normen en waarden, en nauw verweven is met het debat over de doelstellingen en de effectiviteit van de EU, haar toekomst en haar rol met betrekking tot de buurlanden en de wereld,
- K. overwegende dat de methodiek en de criteria zoals die in de bovengenoemde Commissiemededeling voor de toetredingsonderhandelingen worden geschetst, volle steun verdienen en strikt moeten worden toegepast, en dat politieke overwegingen de strikte naleving van deze criteria niet ter zijde mogen schuiven,
- L. overwegende dat de uitbreidingsstrategie van de EU onderdeel moet zijn van een breed pakket van beleidsinstrumenten, bedoeld om de democratie te consolideren, de stabiliteit en sociale ontwikkeling in de buurlanden van de EU op te bouwen en de rol van de EU in de wereld te vergroten,
- M. overwegende dat bij het formuleren van beleid rekening moet worden gehouden met de verscheidenheid aan situaties in de buurlanden van de EU, met name in die landen welke kandidaat voor het lidmaatschap zijn, en waarmee onderhandelingen zijn begonnen, die welke kandidaat voor het lidmaatschap zijn, maar waarmee nog geen onderhandelingen zijn gestart, die welke perspectief op het lidmaatschap hebben, die welke zich tot doel hebben gesteld in Europa te integreren, en die welke alleen maar hechtere betrekkingen met de EU wensen,
- N. overwegende dat dit beleid onafhankelijk moet zijn en geen afbreuk mag doen aan bepalingen die een land in staat stellen om van een bepaalde vorm van relatie met de EU door te stromen naar een andere, indien de noodzakelijke interne en externe voorwaarden van dat land zijn vervuld,
- O. overwegende dat de oostelijke partners van het ENB duidelijk als Europese landen herkenbaar zijn en enkele daarvan blijk hebben gegeven een Europees perspectief te beogen,
- P. overwegende dat, zoals het Parlement in bovengenoemde resolutie van 13 december 2006 heeft verklaard, landen met een Europees perspectief zouden moeten profiteren van nauwe bi- of multilaterale betrekkingen met de EU, die op hun specifieke behoeften en belangen zijn afgestemd; overwegende dat deze optie, die een breed scala van uitvoeringsmogelijkheden met zich meebrengt, partnerlanden een stabiel langetermijnperspectief van geïnstitutionaliseerde betrekkingen met de EU zou verschaffen en de noodzakelijke prikkel zou geven voor het bevorderen van stabiliteit, vrede, eerbied voor de mensenrechten en democratische en economische hervormingen in de betrokken landen,
- Q. overwegende dat het, overeenkomstig dezelfde resolutie, aan alle landen waarvan het perspectief op lidmaatschap wordt erkend, zou zijn om desgewenst van soortgelijke multilaterale regelingen gebruik te maken, bij wijze van tussenstap op weg naar het volledige lidmaatschap,
- R. overwegende dat zowel de huidige EU-burgers als alle toekomstige burgers ook op effectieve wijze over de uitbreidingsstrategie van de EU moeten worden voorgelicht, zodat zij volledig op de hoogte zijn van het betreffende beleid en de toezeggingen van de EU aan haar buurlanden door het publiek sterker worden ondersteund en op die manier de geloofwaardigheid van de EU en haar solidariteit als partner worden gegarandeerd terwijl getracht wordt gehoor te geven aan legitieme zorgen,
1. is het eens met het standpunt van de Commissie dat eerdere uitbreidingen een groot succes waren en zowel de bestaande als de nieuwe EU-lidstaten ten goede kwamen doordat zij de economische groei hebben aangemoedigd, de sociale vooruitgang hebben bevorderd en op het hele Europese continent vrede, stabiliteit, vrijheid en voorspoed hebben gebracht; meent dat lessen kunnen worden getrokken uit de vorige uitbreidingen, en dat volgende methoden ter verbetering van de kwaliteit van het uitbreidingsproces moeten berusten op de tot dusver opgedane positieve ervaringen;
 2. bevestigt eens te meer haar vastbesloten toezeggingen die zijn gedaan aan alle kandidaatlanden en aan de landen die een duidelijk perspectief op lidmaatschap is gegeven, met dien verstande dat de criteria die in 1993 in Kopenhagen zijn vastgesteld, volledig en strikt moeten worden nageleefd, dat de EU inspanningen moet doen om haar integratiecapaciteit te versterken en dat ten volle met deze integratiecapaciteit rekening moet worden gehouden;

Donderdag, 10 juli 2008

3. herinnert er in dit verband aan dat voor de landen van het voormalige Joegoslavië volledige samenwerking met het Internationaal Straftribunaal voor het voormalige Joegoslavië ook absolute voorwaarde is;
4. is van mening dat de uitbreidingsstrategie van de EU moet voldoen aan de bepalingen van het EU-Verdrag en de verplichtingen moet weergeven die reeds door de EU zijn aangegaan, alsook een evenwicht moet vinden tussen de geostrategische belangen van de EU, de gevolgen van politieke ontwikkelingen buiten haar grenzen en de integratiecapaciteit van de EU, waaronder begrepen haar vermogen om het hoofd te bieden aan toekomstige in- en externe uitdagingen en haar politieke integratieproject te voltooien;
5. herinnert in dit verband aan de noodzaak van interne hervormingen, die onder meer gericht moeten zijn op de bevordering van de effectiviteit, de sociale samenhang en de versterking van de democratische verantwoordingsplicht;
6. brengt in herinnering dat de integratiecapaciteit verband houdt met het vermogen dat de EU heeft om op een gegeven moment haar politieke doelstellingen vast te stellen en dus te realiseren, met name de volgende doelstellingen: het bevorderen in haar lidstaten van economische en sociale vooruitgang en een hoger werkgelegenheidsniveau, het doen gelden van haar identiteit en haar vermogen om internationaal op te treden, het bevorderen van de rechten en belangen van zowel de EU-lidstaten als de Europese burgers, het creëren van een gebied van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, het handhaven van haar acquis communautaire en het daarop voortbouwen, en het handhaven van de in het Handvest van de grondrechten van de EU neergelegde fundamentele rechten en vrijheden;
7. vindt dat het concept van de integratiecapaciteit uit vier elementen bestaat:
 - i) toetredingslanden moeten bijdragen aan het vermogen van de EU om het momentum in de richting van de realisatie van haar politieke doelstellingen vast te houden en daaraan geen afbreuk doen;
 - ii) het institutionele kader van de EU moet in staat zijn tot het bieden van efficiënt en doeltreffend bestuur;
 - iii) de EU moet over voldoende financiële middelen beschikken om de uitdagingen van een sociale en economische samenhang en het algemeen beleid van de EU met succes aan te gaan;
 - iv) er moet een omvangrijke communicatiestrategie bestaan ter voorlichting van het publiek over de gevolgen van uitbreiding;
8. benadrukt dat ook de lidstaten de criteria van Kopenhagen volledig moeten eerbiedigen en daar volledig aan moeten voldoen ten einde de geloofwaardigheid en effectiviteit van de uitbreidingsstrategie te vergroten, met het doel te voorkomen dat er van toetredingslanden hogere normen worden geëist dan in bepaalde delen van de EU gelden;
9. brengt voorts in herinnering dat de economische structuur en de economische belangen van elk van de nieuwe lidstaten van invloed kunnen zijn op de beleidsoriëntatie en de begrotingsuitgaven van de Unie en de vereiste beleidsaanpassingen het karakter van de EU zelf zouden kunnen beïnvloeden; herinnert eraan dat een samenhangende Gemeenschap van landen en burgers gegrondvest moet zijn op een samenhangend beleid en solidariteit van belangen;
10. vindt dat met de budgettaire en de bredere economische en sociale gevolgen van eventuele verdere uitbreidingen bij de tussentijdse herziening van het meerjarig financieel kader voor 2007-2013 en het opstellen van volgende financiële kaders naar behoren rekening moet worden gehouden;
11. is ook ervan overtuigd dat elk toetredingsland moet proberen om, alvorens tot de Unie toe te kunnen treden de belangrijkste interne problemen, met name op territoriaal en constitutioneel gebied, op te lossen; meent dat de EU vóór en tijdens de onderhandelingen met een dergelijk land bij de oplossing van deze problemen moet helpen;
12. onderschrijft de nadruk op consolidatie, conditionaliteit en communicatie als richtsnoeren voor de uitbreidingsstrategie van de EU;
13. is van mening dat elke uitbreiding moet worden gevolgd door een proces van adequate consolidatie en politieke concentratie, dat wil zeggen: door een grondige herbeoordeling van het beleid en de middelen van de EU, teneinde te beantwoorden aan de verwachtingen van Europese burgers en de levensvatbaarheid van de EU als politiek project te garanderen;

Donderdag, 10 juli 2008

14. vreest dat uitbreiding zonder adequate consolidatie en voorbereiding de interne samenhang van de EU negatief zou kunnen beïnvloeden en ernstige gevolgen zou kunnen hebben voor het vermogen tot handelen van de EU, omdat haar instellingen hierdoor zouden verzwakken, lidstaten kwetsbaarder zouden worden in geval van externe druk, en de geloofwaardigheid van de EU als mondiale speler zou worden ondergraven;

15. is ook van mening dat het duurzame succes van het uitbreidingsproces (en dus het succes van de politieke integratie van de EU als zodanig) alleen kan worden gerealiseerd als er duidelijke en langdurige publieke steun is voor het EU-lidmaatschap van elk kandidaat-land; meent derhalve dat verdere uitbreidingen gepaard moeten gaan met gezamenlijke voorlichtingsbeleid van de EU-instellingen en de regeringen van de lidstaten alsmede van vertegenwoordigers uit de burgermaatschappij, om de burgers van de EU uit te leggen wat de politieke, economische, sociale en culturele voordelen van uitbreiding zijn; herinnert de regeringen en parlementen van de lidstaten er daarom aan dat het hun verantwoordelijkheid is om de publieke opinie adequaat te informeren over de positieve resultaten van uitbreidingen in het verleden, over de status-quo van de lopende onderhandelingen en over kwesties in verband met de toetreding van nieuwe lidstaten;

16. is van mening dat landen met Europese perspectieven zich tot het uiterste moeten inspannen om de publieke opinie in hun land uitleg te geven over, te betrekken bij en voor te bereiden op de integratie in de EU; is tevens van mening dat de burgermaatschappij vanaf het begin bij dit proces betrokken moet worden;

17. is er tevens van overtuigd dat ter ondersteuning van de uitbreidingsstrategie in een meer gevarieerde reeks van externe contractuele kaders moet worden voorzien, en dat deze kaders zouden kunnen worden opgezet als onderling permeabele concentrische cirkels, waarbij landen de kans krijgen om onder strenge maar duidelijke in- en externe voorwaarden desgewenst van status te veranderen, mits ze voldoen aan de criteria die voor elk specifiek kader gelden;

18. benadrukt dat deelname aan het ENB noch in beginsel noch in de praktijk een vervanging voor lidmaatschap vormt of een stadium is dat noodzakelijkerwijs in lidmaatschap resulteert; is van mening dat de conceptuele, juridische en politieke kloof tussen de uitbreidingsstrategie en het nabuurschapsbeleid van de EU moet worden gedicht om aan de verwachtingen van onze oosterburen te beantwoorden; is ervan overtuigd dat de versterking van het nabuurschapsbeleid door de Commissie onvoldoende is om deze kloof te dichten — hoewel het reeds een stap in de goede richting is — en dat een in kwalitatief opzicht grotere verandering is vereist;

19. doet daarom de suggestie dat de EU met die oosterburen die wegens hun politieke, economische en sociale situatie en op grond van de huidige integratiecapaciteit van de EU op dit moment geen perspectief op lidmaatschap kan worden geboden, maar die wel aan bepaalde democratische en economische voorwaarden voldoen, een gemeenschappelijke ruimte tot stand brengt waarbinnen op een aantal terreinen een gemeenschappelijk beleid wordt gevoerd, in het bijzonder op het terrein van de rechtstaat, democratie en mensenrechten, samenwerking inzake buitenlands- en veiligheidsbeleid, economie en financiën, handel, energie, transport, milieu, justitie, veiligheid, migratie, reizen zonder visum en onderwijs; is van mening dat dit gemeenschappelijk beleid als geheel doel moeten nastreven de oosterburen te helpen bij een geleidelijke invoering van EU-normen en aldus het pad te effenen voor een steeds hechtere integratie van deze landen in de EU; is tevens van mening dat het bovengenoemde gemeenschappelijk beleid samen met de deelnemende landen moet worden vormgegeven, via specifieke besluitvormingsmechanismen, en met voldoende financiële middelen moet worden ondersteund; spreekt zich gunstig uit over het Pools-Zweedse voorstel voor een Oostelijk Partnerschap dat tijdens de vergadering van de Raad algemene zaken en buitenlandse betrekkingen op 26–27 mei 2008 is ingediend, op voorwaarde dat het initiatief dat dit voorstel behelst ten uitvoer wordt gelegd in het kader van de EU;

20. verwelkomt het opnieuw lanceren, in het kader van de EU, van het „Barcelona-proces: een Unie voor de Middellandse Zee” als een positieve stap in de betrekkingen van de EU met de zuiderburen; is van mening dat deze nieuwe ontwikkeling een ondersteuning vormt van het argument voor het ook met oosterburen van de EU aangaan van specifieke contractuele multilaterale betrekkingen die in tegenstelling tot de zuiderburen duidelijke ambities richting Europa en lidmaatschapspectieven hebben; herinnert eraan dat deze betrekkingen om te beginnen in de oprichting van een vrijhandelszone moeten worden vertaald, gevolgd door nauwere betrekkingen binnen een soort Europese Economische Ruimte Plus (EER+) of Europese gemenebest, dan wel binnen specifieke, regionale samenwerkingskaders;

Donderdag, 10 juli 2008

21. herhaalt, in de context van de bovengenoemde specifieke regionale samenwerkingskaders, het belang van het opstellen van een meer geavanceerde en uitgebreidere EU-strategie voor het Zwarte-Zeegebied, die verder gaat dan het huidige synergie-initiatief en de oprichting beoogt van een samenwerkingsovereenkomst voor de Zwarte Zee, waar de EU, Turkije en alle landen die aan de kust van de Zwarte Zee liggen als gelijke partners deel van uit moeten maken en waarbij men Rusland volledig moet proberen te betrekken en die in een later stadium zou kunnen uitgroeien tot een unie voor de Zwarte Zee; is van mening dat een dergelijk multilateraal kader de betrokken landen niet alleen de mogelijkheid zou bieden om hun samenwerking met de EU te verstevigen op een breed scala van beleidsgebieden, maar de EU ook de mogelijkheid zou geven om een actievere rol te spelen bij het zoeken naar een vreedzame oplossing voor de conflicten in het gebied en zo dus positief bij te dragen aan de veiligheid in het gebied;
22. is tegelijkertijd van mening dat landen die weliswaar een duidelijk erkend lidmaatschapsperspectief hebben maar nog lang niet voldoen aan de politieke, economische en sociale voorwaarden voor de status van kandidaat-lidstaat, baat zouden hebben bij een — volkomen vrijwillige — participatie in soortgelijke regelingen als bovengenoemde bi- of multilaterale kaders; is van mening dat deze tussenstap de invoering van alle instrumenten die de EU tot haar beschikking heeft zou vergemakkelijken, en de betrokken landen aldus zou helpen op de weg naar volledig lidmaatschap;
23. verwelkomt in dit verband de mededeling van de Commissie van 5 maart 2008 inzake de Westelijke Balkan: versterking van het Europees perspectief (COM(2008)0127), waarin een reeks van maatregelen wordt beschreven om de landen van de Westelijke Balkan te ondersteunen bij hun inspanningen voor integratie in de EU en om te komen tot nauwere betrekkingen tussen de EU en deze landen op het gebied van handel, energie, onderwijs en/of onderzoek; geeft uiting aan zijn tevredenheid over de ondertekening van de stabilisatie- en associatieovereenkomst op 7 november 2007 met de Republiek Servië en op 16 juni 2008 met Bosnië-Herzegovina, die het beschouwt als een verdere stap in de consolidatie van de betrekkingen tussen de betrokken regio en de EU; dringt in dit verband aan op bespoediging van de onderhandelingen over visumversoepeling met de landen van de westelijke Balkan, teneinde hun deelname aan de programma's van de Gemeenschap te vergemakkelijken;
24. dringt er bij de Commissie op aan concrete voorstellen te doen voor een meer gediversifieerd buitenlands beleid ten aanzien van de buurlanden van de EU, overeenkomstig hetgeen in onderhavige resolutie is uiteengezet, en ten aanzien van haar eigen administratieve structuur ten minste een verband te leggen tussen de activiteiten van de directoraten-generaal Uitbreiding en Buitenlandse betrekkingen;
25. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Situatie in Zimbabwe

P6_TA(2008)0364

Resolutie van het Europees Parlement van 10 juli 2008 over de situatie in Zimbabwe

(2009/C 294 E/15)

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn voorgaande resolutie over Zimbabwe, met name die van 24 april 2008 ⁽¹⁾,
- gezien Gemeenschappelijk Standpunt 2008/135/GBVB ⁽²⁾ van de Raad van 18 februari 2008, waarbij de met Gemeenschappelijk Standpunt 2004/161/GBVB ⁽³⁾ genomen beperkende maatregelen tegen Zimbabwe zijn verlengd tot 20 februari 2009,
- gezien de conclusies van de Raad van 29 april en 26/27 mei 2008 over Zimbabwe,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2008)0184.

⁽²⁾ PB L 43 van 19.2.2008, blz. 39.

⁽³⁾ PB L 50 van 20.2.2004, blz. 66.